

Skatteministeriet

10. december 2024
J.nr. 2024 - 7038

Til Folketinget – Skatteudvalget

Vedrørende L 82 - Forslag til lov om ændring af momsloven (Ændring af reglerne om forfattervirksomhed og kunstnerisk aktivitet).

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 93 af 6. december 2024. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra ikkemedlem af udvalget Søren Søndergaard (EL).

Rasmus Stoklund

/ Jeanette Rose Hansen

Spørgsmål

Vil ministeren oversende en oversigt over formuleringer i Den Juridiske vejledning for så vidt angår momsfrigørelse på formidling af kunstneriske ydelser for perioden 1978 til 2024?

Svar

Til brug for besvarelsen har jeg indhentet nedenstående bidrag fra Skatteforvaltningen, som jeg kan henholde mig til:

”Det lægges til grund for besvarelsen, at der spørges til forvaltningsorganisationers brug af formidlingsreglen ved leveringer af licenser.

For så vidt angår forvaltningsorganisationer, har det hidtil været lagt til grund i Skatteforvaltningens praksis, at forvaltningsorganisationer i forbindelse med levering af licenser ikke foretager levering mod vederlag og dermed ikke driver økonomisk virksomhed. Forvaltningsorganisationer er således ikke blevet anset som omfattet af momslovens anvendelsesområde. Forvaltningsorganisationers brug af formidlingsreglen er derfor ikke nævnt i Den juridiske vejledning.

Det skal i den forbindelse bemærkes, at fra 1978 og frem til revisionen af momsloven i 1994 var det alene erhvervsmæssig virksomhed, som var momspligtig. Momsen fulgte således skatten, sådan at det kun var virksomheder, der blev drevet med gevinst for øje, der var momspligtige. Efter revisionen i 1994 omfattede momsloven virksomheder, der drev selvstendig økonomisk virksomhed. Det var således ikke længere relevant at vurdere, om virksomheden blev drevet med gevinst for  je. Det har derfor først fra 1994 og frem været relevant at vurdere, om forvaltningsorganisationer drev økonomisk virksomhed i forbindelse med levering af licenser.

Den formidlingsbestemmelse, der i dag findes i momslovens   4, stk. 4, blev oprindeligt indsat som momslovens   2, stk. 3, litra o, ved lov nr. 487 af 30. juni 1993 med virkning fra 1. oktober 1993. Det var i overensstemmelse med EU-retten ikke at implementere reglen tidligere, da sjette momsdirektivs artikel 28, stk. 3, litra e, tillod medlemsstaterne ikke at implementere bestemmelsen. Ordlyden blev ændret til den nuværende ved lov nr. 375 af 18. maj 1994. Formidlingsreglen omtales derfor for første gang i Momsvejledningen 1995, som var den første vejledning efter de to lovændringer, idet der ikke blev udgivet en vejledning i 1994.

Ændringen af den generelle beskrivelse i Den juridiske vejledning af formidlingsreglen i momslovens   4, stk. 4, der med en vedtagelse af lovforslaget vil få betydning for forvaltningsorganisationer, skete i Den juridiske vejledning, version 2014-1. Det var således første gang, at Skattestyrelsen gav udtryk for, at bedømmelsen af, om den formidlede ydelse er momsfri, skal ske selvstændigt/s rskilt i hvert af de to led. Tidligere var praksis, at hvis den underliggende ydelse var fritaget for moms, s  var formidlerens ydelse også momsfri.

Vedlagt besvarelsen er et bilag, hvor beskrivelsen af formidlingsreglen i henholdsvis Momsvejledningen (1995-2011) og Den juridiske vejledning (2011-2024) fremgår.”